

[Poul Schlüter.]

grundlæggende må det være rigtigt, at de studerende, som kommer på kollegium, ikke ligesom skal trække et lod i lotteriet, hvor nogle er så heldige at komme ind på et ældre kollegium, som er næsten spotbilligt, medens andre er henvist til at flytte ind på de nybyggede og langt dyrere. At der nu bliver mulighed for en vis udligning af lejeniveauet, må være rimeligt, ikke mindst fordi der er tale om en befolkningsgruppe, som kun i en begrænset periode bor i denne særlige boligform, som kollegierne er.

Derefter vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om rentelåneordningen, som jo nu vil blive gennemført. Jeg tror, man skal se dette forslag i det lys, at hvis vi havde gennemført tanker i denne retning for en år-række siden, f. eks. for 10-15 år siden, så ville det have bidraget meget væsentligt til, at vi havde stået i en bedre situation på boligmarkedet i dag. Det er sent, folketinget gennemfører tanken om rentelån, men det er ikke for sent. Når vi ser på ordningen i forhold til selskaberne, som skal arbejde under denne nye ordning, så får de i alt fald nu klar besked, de får mulighed for at planlægge det byggeri, de skal i gang med, de kender de nye regler, de svæver ikke i uvished.

Der bliver tale om, at folketinget nu giver boligministeren en bemyndigelse til at forhandle sig frem til en ordning, som indebærer driftslån ydet af landsbyggefondens midler med henblik på, at man tager toppen af lejen i det nyopførte almennyttige byggeri. Jeg tror, det er en rigtig tanke, og jeg forstår, at den altså også vil samle bred tilslutning under afstemningen her i folketinget i dag.

Vi oplever i denne tid et større antal ledige lejligheder end normalt. Når man skal prøve at analysere, hvorfor det mon forholder sig således, synes jeg, man får øje på to grunde: for det første at lejeniveauet i nybyggeriet er overordentlig højt, for det andet at vi er nærmere en mætning på boligområdet end nogen sinde før. Efterspørgselspresset har været i aftagende, og det kan jo ikke undre, for der er fuldført et kolossal stort antal nye boliger i de senere år.

Der er ofte en tilbøjelighed til i visse kredse at fremstille det således, at byggeriet næsten skulle være ved at gå i stå. Hvis vi

ser på, hvad der er fuldført i de sidste tre år, viser det sig, at det i alt fald er et antal boliger i størrelsen 145.000, og i den forudgående 3 års periode var det omkring 124.000. Der har altså været en smuk stigningstakt i færdiggørelsen af nye boliger i de sidste tre år, og derfor mener jeg, man med rette kan sige, at vi er ved at hale ind på bolignøden.

Men det er klart, at der foreligger et akut problem, hvis for mange ledige lejligheder er til rådighed. Det må være en interesse at sørge for, at de bliver udlejet, og dér tror jeg at boligministeren kan få stort udbytte af den bemyndigelse, som nu gives ham til at gennemføre driftslån til nybyggeriet, som giver en vis sænkning af lejen i indflytningsøjeblikket. Nu vil nogen måske sige: ja men hvordan så med forholdet til det private byggeri? Dér mener jeg dog man kan henvise til, at inden for det private etagebyggeri er der mulighed for at finansiere et driftstab i byggeriets første år og så senere hente tabet hjem igen. Det er en mulighed, som jo ikke efter de gældende regler er til rådighed for de almennyttige selskaber.

Jeg kan anbefale samtlige ændringsforslag, som er stillet af boligministeren og tiltrådt af udvalget eller af flertallene. Jeg tror, at vi med vedtagelsen af de ændringer, som nu er foreslået i loven om boligbyggeri, når frem til en bedre ordning for nybyggeriet og en bedre ordning for lejen i indflytningsøjeblikket.

Ib Thyregod: Socialdemokratiets forslag til beslutning er til anden behandling, og samtidig kan regeringens lovforslag om boligbyggeri omtales.

Den tale, som hr. Helge Nielsen holdt for lidt siden, bar jo præg af at være en valgtale, og det lagde den heller ikke skjul på; og det, man ønskede at lægge frem for vælgerne, var spørgsmålet om en lang række yderligere udgifter i forbindelse med boligbyggeriet. Jeg minder hr. Helge Nielsen om, at ved første behandling af forslaget den 12. november sidste år blev hr. Helge Nielsen spurgt om, hvilke udgifter der egentlig var forbundet med gennemførelsen af det forslag, som socialdemokraterne her havde fremsat. Spørgsmålet blev stillet af hr. Poul Schlüter, der i forbindelse med forslaget om de 20.000 almennyttige lejligheder finansieret over rentesikring spurgte, om det ikke